

ιδιαιτέραν Φιλίαν τὸν Γύχωνα Βράχην, καὶ πολλοὺς ἄλλους σοφοὺς.

1588. — Χριστιανὸς Δ΄. ἐκλέχθη ἀρχηγὸς τῆς Φατρίας τῶν ἀντιδιαμαρτυρουμένων ἐναντίον τοῦ αὐτοκράτορος, καὶ ἔδειξε πολλὰς καλὰς πράξεις.

Ὁ υἱὸς τοῦ Φριδερίκου Γ΄, ἔκαμε γὰρ κηρυχθῆναι διαδοχικὸς ὁ θρόνος καὶ εἰς τὰς θυγατέρας· ἔκαμεν ἀνεξάρτητον τὸ βασίλειον τῆς Δανιμαρκίας.

1699. — Φριδερίκος Δ΄, υἱὸς τοῦ Ε΄, Χριστιανῶ, πολεμῆν μετὰ τὸν ΙΒ΄, Κάρολον, βασιλέα τῆς Σβεκίας, ὅστις τὸν ἠνάγκασε γὰρ δεχθῆναι τὴν εἰρήνην· ἔπειτα ἐκυρίευσεν πολλοὺς τόπους τῶν Σβέκων.

1801. — Οἱ Ἀγγλοὶ ἐμβαίνουν εἰς τὸ Σούνδ· οἱ Δανιμαρκέζοι πολεμοῦν μετὰ τοὺς Ἀγγλοὺς· μετὰ ἕξ ἡμέρας γίνεται ἀνακωχή.

1808. — Βασιλεύει Φριδερίκος Ε΄. πυρκαϊὰ τοῦ Κοπεγχάγ, καὶ κυρίευσις τοῦ στόλου ἀπὸ τοὺς Ἀγγλοὺς.

Μ Λ Θ Η Μ Α Η΄.

Κάπνισμα ἐναντίον τῆς λοιμικῆς νόσου.

Λάβε πέντε μέρη κοινῷ ἁλατος, ἤγουν τοῦ μαγειρείου· τέσσαρα μέρη λαδίου χαλκάνθης (βιτριολίου). Τὸ ἅλας ἄς ἦναι ὀλίγον βρεγμένον, καὶ τὸ ῥηθὲν λάδιον ἀψίτερον (κονσεντράταμ). Ἀνακάτωσέ τα εἰς ὑάλινον ἀγγεῖον, καὶ ὄχι εἰς μετάλλινον· τὸ ἅλας ἄς ἦναι

τριμμένον εἰς σκόνην, καὶ χῦνε εἰς αὐτὸ τὸ ξηθὲν λάδιον. Τότε ἐβγαίνει ἀπὸ τὸ ἅλας ἓνα ὄζυ, τὸ ἑποῖον λέγεται Ἀλικόν. Δὲν πρέπει νὰ στέκεσαι πολλὰ σιμὰ εἰς τούτους τοὺς ἀτμούς· διότι ἐνοχλοῦνται οἱ πνεύμονες. Ἄν θέλῃς νὰ γένη ἐγλήγορος ἢ ἀνάδοσις, ἔπαρε τὸ λάδιον χωρὶς ἀνακάνωσιν νεροῦ, καὶ χῦσετο εὐθὺς εἰς τὸ ἀγγεῖον, ὅπου εἶναι τὸ βρεγμένον ἅλας, καὶ βαλμένον ἐπάνω εἰς ἀναμμένα κάρβουνα. Ἐὰν ὁ τόπος ᾗναι κατοικημένος καὶ θέλῃς μέτριον κάπνισμα, ἀφοῦ ἀνακάνωσιν τὸ λάδιον μὲ ἄλλο τόσον νερόν, χῦνετο ἀπ' ὀλίγον ἐπάνω εἰς τὸ ἅλας· ἐξακολουθεῖται τὸ κάπνισμα τοῦτο, ἕως νὰ γεμισθῇ ὁ θαλάμος ἀπὸ ἓν εἶδος ὀμίχλης· πάραυτα οἱ ἀτμοὶ, οἱ ἑποῖοι εἰς τὴν ἀρχὴν εἶχαν ἀναίβη εἰς τὸ ὑψηλότερον μέρος τοῦ θαλάμου, πίπτουσι κάτω, καὶ σκορπιζόμενοι ἀφανίζονται. Ἀνοίγονται ἔπειτα αἱ θύραι καὶ τὰ παραθύρια, καὶ ἀνακαινίζεται ὁ αἶθρ. Ἐὰν τὸ κάπνισμα ἔγινεν ἀρκετὸν, ἀφανίζονται καὶ τὰ λεπτότατα βρομερὰ καὶ σεσηπὸτα μύρια, εἰδὲ μὴ, πρέπει νὰ ἐπαναλάβῃς τὴν κάπνισιν.

Ορθόδοξος Διδασκαλία — Ακολουθία.

15'. Εἰς τὴν πλήρωσιν τῶν Θείων ἐντολῶν εἶναι ἀναγκαῖα ἢ συνεργουσα χάρις ἢ ὁποῖα ἀποκτᾶται, καθὼς καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ ἀγαθὰ, διὰ τῆς θερμῆς προσευχῆς.

16'. Εἰς τὴν ἐπομένην Κυριακὴν προσευχὴν περιέχονται ὅλα, ὅσα πρέπει νὰ ζητῶμεν ἀπὸ τὸν πολυεύσπλαγχνον Θεὸν προσευχόμενοι.

„Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
„Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
„Ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου,
„Γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς.

„Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὲς ἡμῖν σήμερον,
„Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφελήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.

„Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

„Ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ,

„Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ Δύναμις, καὶ
ἡ Δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, Ἀμήν.“

Ἐξηγήσεις τῆς Κυριακῆς προσευχῆς.

„Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς“

Ὁ Θεὸς εἶναι πανταχοῦ παρών κατ' ἐξαιρέτον δὲ φανέρωσιν τῆς δόξης του, λέγομεν, ὅτι κατοικεῖ εἰς τοὺς οὐρανοὺς. Ἐπειδὴ μᾶς ἀνέδειξεν υἱοὺς ἀπὸ ἐχθρῶν, διὰ τῆς μεσιτείας τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ, τὸν ἑνομάζομεν δικαίως πατέρα μας καὶ ὁμολογοῦμεν, ὅτι ὅλοι οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι εἴμεθα ἀδελφοί.

„Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου.“

Τὸν παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς δώσῃ τὴν δύναμιν καὶ χάριν, διὰ νὰ πράττωμεν τὰς ἐντολάς του, καὶ οὕτω βλέποντες οἱ ἄνθρωποι νὰ δοξάζωσι τὸ ὄνομά του, καὶ ὄχι νὰ τὸ βλασφημῶσι διὰ τὰς κακὰς μας πράξεις.

„Ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου.“

Τὸν παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς ὀδηγῇ εἰς τὸ θέλημα τοῦ ὡς βασιλεύς μας· καὶ νὰ μᾶς ἀξιῶσῃ τῆς μακαρίας κατοικίας τῶν ἁγίων, ὅπου θέλει βασιλεύει αἰωνίως ἐπάνω εἰς ἡμᾶς.

„Γεννηθῆτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.“

Υποτάσσομεν εἰς τὸ θέλημά του τὴν διεφθαρμένην μας θέλησιν, εἰς τὸ νὰ πράττωμεν τὰς Θείας του ἐντολάς, καθὼς οἱ Ἄγιοι Ἄγγελοι ἐκτελοῦσι τὰς Θείας του προσταγὰς.

„Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὲς ἡμῖν σήμερον.“

Τὸν παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς δίδῃ τὰ ἀναγκαῖα εἰς ταύτην τὴν πρόσκαιρον ζωὴν.

„Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.“

Τὸν παρακαλοῦμεν νὰ συγχωρήσῃ τὰς ἁμαρτίας μας, ὑποσχόμενοι, ὅτι θέλομεν συγχωρεῖ καὶ ἡμεῖς τοὺς ἄλλους δι' ὅσα κακὰ ἔκαμαν εἰς ἡμᾶς.

„Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.“

Ἐπειδὴ εἴμεθα ἀδύνατοι εἰς τὸ νὰ ὑποφέρωμεν τοὺς πειρασμούς, καθὼς ὁ Ἰῶβ, τὸν παρακαλοῦμεν νὰ μὴ μᾶς βάλῃ εἰς πειρασμόν μεγαλύτερον ἀπ' ὅσον ἠμποροῦμεν νὰ βαστάσωμεν, μὰ-

λιστα να μᾶς λυτρώη ἀπὸ τὸ κακόν, ἤγουν ἀπὸ
πᾶσαν ἁμαρτίαν ἢ ἀπὸ τὸν κακόν, ἤγουν ἀπὸ
τὸν διάβολον.

„Ὅτι σοῦ ἐστὶν κ. τ. λ.“

Βεβαιώνομεν, ὅτι εἶναι ὁ μόνος βασιλεύς, ὁ
μόνος Παντοδύναμος, ὁ μόνος δεδοξασμένος.

Τέλος τῆς Ὁρθοδόξου Διδασκαλίας.

Ἱστορία τῆς Σβεκίας.

Τὸ αὐτὸ σκότος ἔχομεν διὰ τὴν ἀρχὴν τῆς
Σβεκικῆς μοναρχίας, καθὼς καὶ τῆς Δανικῆς. Με-
ρικοὶ ἱστορικοὶ τὴν ἀναιβάξουν ἕως εἰς τοὺς 481,
ὅποτε Σβαρτμαννὸς ἐβασίλευεν εἰς τὴν Σβεκίαν.

1365. — Ἀλβέρτος, δούξ τοῦ Μακλεμ-
βούργ, ἀναβαῖς εἰς τὸν θρόνον τῆς Σβεκίας, ἐπε-
θύμησε, καθὼς καὶ οἱ προκάτοχοί του, ἀπόλυτον
ισχύν, καὶ ἠθέλησε νὰ κυριεύσῃ τὰ ὑπάρχοντα
τῶν εὐγενῶν. Οὗτοι βαρυνθέντες τὰ συχνὰ δοσί-
ματα, ἐπικαλοῦνται τὴν βοήθειαν τῆς Μαργαρί-
τας, βασιλίσσης τῆς Δανιμαρκίας, ἥτις ἤνωσε μὲ
τὸ βασιλεῖόν της τὴν Σβεκίαν. Ὅθεν ἡ Σβεκία μένει
ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν βασιλέων τῆς Δανιμαρκίας.

1518. — Γουστᾶυος Ἐριζών, φέρεται αἰχ-
μάλωτος εἰς τὸ Κοπεγχάγ· φεύγει, ὑπάγει εἰς
Λουβέκ, περιτρέχει ὅλας τὰς ἐπαρχίας, σηκώνει
τοὺς λαοὺς, κυριεύει πολλοὺς τόπους, ἀρπάζει τὴν
Σβεκίαν ἀπὸ τὴν Δανιμαρκίαν, καὶ κηρύττεται βα-

σιλεύς εἰς τοὺς 1523. Εἰσάγει τὸν Λουθηρανισμόν εἰς τὴν ἐπικράτειάν του, καὶ ἀποθνήσκει εἰς τοὺς 1560, ἀφοῦ κατέστησε τὸν θρόνον διαδοχικόν, ὅστις ἦτον πρότερον κατ' ἐκλογὴν.

Ἐβασιλεύσαν εἰς τὸ ἐξῆς μερικοὶ καὶνὲν ὅμως ἀξιοσημεῖωτον δὲν ἠκλούθησεν, εἰμὴ ὅτι Κάρολος ἐγύμνωσε τὸν ἀνεψιόν του Σιγισμούνδον ἀπὸ τὸν θρόνον.

1611. — Γουσταῦος Ἀδόλφος ἐξαναλαμβάνει ἀπὸ τοὺς Δανιμαρκέζους, ὅσα ἐκεῖνοι ἀπόκτησαν ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας του κυριεύει πολλοὺς τόπους τῶν Ρώσων καὶ τῶν Πολώνων· κάμνει πολλὰς νίκας εἰς τὴν Ἀλλεμανίαν, ἀφανίζει τὸ Παλατινάτον, τὴν Σαναβίαν, τὴν Βαυιέραν, καὶ νικᾷ λαμπρῶς εἰς τὴν Λειψίαν· ἐφονεύθη εἰς τὴν μάχην τοῦ Λούτζεν, ἀφοῦ ἐνίκησε τοὺς Αὐστριακοὺς. Οὗτος ἐπωνομάσθη μέγας· τὸν διαδέχεται ἡ θυγάτηρ του Χριστιανή.

1632. — Χριστιανή, λαμπρὰ βασίλισσα διὰ τὸ πνεῦμα της, διὰ τὴν παιδείαν της, καὶ διὰ τὴν ἀγάπην της πρὸς τὰ γράμματα· ἐκυβέρνησε μετὰ δόξαν τὴν Σβεκίαν εἰς 21 χρόνους· παραίτησε τὸν θρόνον εἰς τὸν Κάρολον Γουσταῦον, δοῦκα τῶν δύο γεφυρῶν συγγενῆ της, καὶ ἀπέθανεν εἰς τὴν Ρώμην εἰς τοὺς 1689.

Κάρολος Γουσταῦος κυριεύει ἀπὸ τοὺς Πολώνους πολλοὺς τόπους, ἐνίκησε τοὺς Δανιμαρκέζους. Τὸν διαδέχεται ὁ υἱὸς του Κάρολος ΙΑ΄.

1660. — Κάρολος ΙΑ΄, ἐνίκησε καὶ αὐτὸς τοὺς Δανιμαρκέζους καὶ τοὺς Πολώνους εἰς διαφόρους μάχας, ἀλλ' ἔχασεν, ὅσους τόπους εἶχεν εἰς

τὴν Πομερανίαν, ἀλλὰ τοὺς ἐπανέλαβεν εἰς τὴν εἰρήνην· ὁ θρόνος κηρύττεται ἀπόλυτος.

1697. — Κάρολος ΙΒ΄, υἱὸς καὶ διάδοχος τοῦ ΙΑ΄ Καρόλου, κατετρέμαξε τὴν ἄρκτον, ἦτον μέγας πολεμικός· φέρει τὸν πόλεμον εἰς τὴν καρδίαν τῆς Δανιμάρκας, πολιορκεῖ τὴν πρωτεύουσαν διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, καὶ ἀναγκάζει τὸν βασιλέα τῆς Δανιμάρκας νὰ ζητήσῃ τὴν εἰρήνην· μὲ ὀκτῶ χιλ. νικᾷ τὴν μάχην τοῦ Νέρβα ἐναντίον ἑκατὸν χιλ. Ρώσων· νικᾷ τοὺς Σάξωνάς· κάμνει νὰ ἐκλέξωσι βασιλέα τῶν Στανίσλαον Λερζίνσκη ἀντὶ τοῦ. Λυγούστου, τὸν ὁποῖον ἀναγκάζει νὰ παραιτήσῃ τὸν θρόνον. Μετὰ πολλὰς νίκας ἐναντίον τῶν Ρώσων, τέλος, ἐνικήθη ἀπὸ Πέτρον τὸν Μέγαν, εἰς τὴν Πουλταύαν· φεύγει εἰς τὴν Τουρκίαν μετὰ πέντε χρόνους, ἐνδύεται ὡς χῶρικὸς, ἀναχωρεῖ ἀπὸ τὸ Δεμιρ Τόκκα, εἰς τοὺς 1714, διαβαίνει τὴν Βλαχίαν, Τρανσυλβανίαν, Οὐγγαρίαν, Ἀλεμανίαν, καὶ φθάνει εἰς τὸ Στραλσούνδ. Ἐπισκέπτεται τὰ τείχη, ἐμβαίνει εἰς τὴν Νορβηγίαν, ἀρχίζει πάλιν τὴν πολιορκίαν τοῦ Φρεδερίκ σχάλ. καὶ ἐπειδὴ ὑπήγαινε νὰ κατασκοπεύσῃ τοὺς τόπους, μία βολὴ τὸν φονεύει. 12 Δεκεμβρίου 1718. εἰς ἡλικίαν 37 χρόνων.

1718. — Οὐλτική Ἐλεονώρα, ἀδελφὴ Καρόλου ΙΒ΄ τὸν διαδέχεται, μετὰ δύο χρόνους, αὕτη ἐκήρυξε βασιλέα τὸν σύζυγόν της Φριδερίκον, Λανδγραῦον τοῦ Εῴσ Κάσσελ.

1751. — Ἀδύλφος Φρεδερίκος, δούξ τοῦ Χολστέιν. Εὐτὶν, βασιλεύει ἕως τοὺς 1772.

Ο υἱὸς τοῦ Γουσταῦος Γ' τὸν διαδέχεται διαλύει τὴν συνέλευσιν, ἣ ὅποια εἶχε διορίσει, ὅλαι αὐτὴν ὑποθέσεις τοῦ βασιλείου νὰ ἀποφασίζωνται κατὰ τὰς πλειοτέρας ψήφους τῆς γερουσίας, καὶ ὁ βασιλεὺς νὰ ὑποτάσσεται εἰς αὐτὴν, καὶ στερεώνει τὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν.

1772. — Εἰρήνη τῆς Σβεκίας μετὰ τὸν βασιλεῦς τῆς Προυσίας.

1788. — Συμμαχία τῆς Σβεκίας μετὰ τὴν Τουρκίαν κηρύττει τὸν πόλεμον ἐναντίον τῆς Ρωσίας.

1792. — Γουσταῦος Γ' δολοφονεῖται εἰς τὸν χορόν, καὶ τὸν διαδέχεται Γουσταῦος Δ'.

1800. — Ἀνανέωσις τῆς οὐδετερότητος μετὰ τὴν Σβεκίας καὶ Ρωσίας.

1809. — Καταιβάζεται ἀπὸ τὸν θρόνον, καὶ κυβερνᾷ τὸ βασιλεῖον Γουσταῦος δούξ τῆς Σονδερμανίας ὁ βασιλεὺς παραιτεῖ τὴν βασιλείαν.

1810. — Ἀναβαίνει εἰς τὸν θρόνον ὁ πρίγκιψ τοῦ Πόντε Κόρβο Βερναδότ, μετὰ τὸ ὄνομα Κάρολος Γ' Ἰωάννης Γούλιος.

1814. — Ἐνωσις τῆς Νορβηγίας μετὰ τὴν Σβεκίαν.

Ἱστορία τῆς Ολλάνδας.

923. — Θεοδόσιος, ἀδελφὸς τοῦ Ἑρμαννού, δούξ τῆς Σαξωνίας, ὠνομάσθη κόμης τῆς Ολλάνδας ἀπὸ τὸν Κάρολον τὸν Ἀπλοῦν, καὶ τοῦτο τὸ ἐπώνυμον ἔγινε διαδοχικόν.

Ἡ λέξις Ολλάνδα σημαίνει σχεδὸν τόποι χαμηλοί.

1417, — Ἡ Ἰακουελίνα, κληρονόμος τῆς Ολλάνδας, ἐνυμφεύθη τὸν Δ' Ἰωάννην, δούκα τοῦ Βραβάντε· ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὅπου ἐνυμφεύθη, εἰς τοὺς 1423, τὸν Ἰμίφρον, δούκα τοῦ Γλωκενστέρου.

1432. — Ἐνυμφεύθη τὸν Βορσελένον, Στατουδερ τῆς Ολλάνδας. Τὸν ἀκόλουθον χρόνον ἠναγκάσθη νὰ δώσῃ τὰς ἐπαρχίας τῆς εἰς τὸν δούκα τῆς Βουργονίας· ἡ Ολλάνδα, διὰ μέσου γάμου, μεταβαίνει εἰς τὸν οἶκον τῆς Αὐστρίας, μὲ τὰ ἄλλα κτήματα τῆς Βουργονίας.

1467. — Γεννᾶται εἰς τὸ Ρόττερδάμον, ὁ Ἐρασμος, ὁ ὁποῖος ἀνανέωσε τὴν παιδείαν εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς Εὐρώπης.

1566. — Ἡ Ολλάνδα ἐλευθερώνεται ἀπὸ τὸν Β', Φίλιππον.

1579. — Συνθήκη ἐνώσεως εἰς τὸ Οὐτρέχτ. ἑπτὰ ἐπαρχίαι τῶν χαμηλῶν τόπων συστένουσι μίαν διοίκησιν ὑπὸ τὸν ἡγεμόνα τοῦ Ο'ράγγε. Ὅθεν ὀνομάζονται Ἡνωμένοι Ἐπαρχίαι, ἢ Γενικαὶ Ἐπαρχίαι τῆς Ολλάνδας.

1648. — Ἰδιαιτέρα εἰρήνη εἰς Μύνστερ, μεταξὺ τῶν Ολλανδῶν καὶ Ἰσπανῶν· ἡ Ἰσπανία δέχεται τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν ἠνωμένων ἐπαρχιῶν· οἱ ἀναρίθμητοι στόλοι τῆς Ἰσπανίας ἐνικήθησαν πάντοτε ἀπὸ τὸν περίφημον Τρόμπ, ναύαρχον τῶν Ολλανδῶν.

1667. — Εἰρήνη εἰς Βρέδα, μεταξὺ Ολλάνδας καὶ Ἀγγλίας, οἱ Ολλανδοὶ ἀρχίζουν τὰ

ταξειδιάτων εἰς τὰς ἀνατολικὰς Ἰνδίας, ἀποκτῶσι τόπους.

1672. — Πόλεμος τῆς Οὐλλάνδης ἀκυροῦσι τὸ ἀξίωμα τοῦ Στατουῶδες, καὶ ψηφίζουσι τὸν Γ', Γουλιέλμον, ἡγεμόνα τοῦ Οὐράγγε.

1787. — Διαδοχικὸν κηρύττεται τὸ ἀξίωμα τοῦ Στατουῶδες.

1795. — Οἱ Γάλλοι κυριεύουσι τὴν Οὐλλάνδαν, καὶ τὴν μετασχηματίζουσιν εἰς δημοκρατίαν.

1806. — Τὴν μεταμορφόνοῦσι πάλιν εἰς βασιλείον, καὶ βάλλουσι βασιλέα τὸν Λουδοβϊκὸν Βογοπάρτην.

1810. — Τὴν ἠνωσαν μετ' τὸ βασιλείον τῆς Γαλλίας.

● Ἱστορία τοῦ Βελγίου, ἢ τῶν χαμηλῶν τόπων.

1815. — Καταστένεται βασιλείον, περιέχον τὴν Οὐλλάνδαν καὶ τὸ Βέλγιον.

1816. — Ὁ ἡγεμὼν τοῦ Οὐράγγε νυμφεύεται τὴν μεγάλην δούκισσαν Ἄνναν Παυλὶβναν. Ἀνανεόνοῦται ἡ παλαιὰ Ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῆς Φιλολογίας εἰς Βρυξέλλες.

Ἱστορία τῆς Τουρκίας.

1298. — Ὁσμάνος κύριος μιᾶς μόνης μικρᾶς ἐπαρχίας εἰς τὴν μικρὰν Ἀσίαν, ἐνόνοῦται μετ' ἄλλους ἀρχηγούς φυλῶν, ὁρμᾶ εἰς τοὺς τόπους τῶν αὐτοκρατόρων τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ

διὰ τὰς ταχείας του νίκας, θεμελιώνει τὸ βασι-
λειον τὸ μὲ τὸ ὄνομά του γνωριζόμενον.

1326. — Ο' υἱὸς του Ορχάνης κυριεύει τὴν
Λυδίαν, καὶ τὴν Νίκαιαν νικᾷ τὸν αὐτοκράτορα
Αἰνδρόνικον.

1368. — Αμουράτης Α', ὁ διάδοχός του,
μεταβαίνει εἰς τὴν Εὐρώπην, ἀναγκάζει τὸν αὐτο-
κράτορα νὰ πληρῶνῃ εἰς αὐτὸν δόσιμον, στερεώνει
τὴν αὐλήν του εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν· συστένει τῶν
γιανιτσαρῶν τὸ σύστημα, καὶ ἀποθνήσκει δολοφο-
νηθεὶς εἰς τὸ στρατόπεδόν του.

1389. — Βαϊαζίτης Α', πνίγει τὸν πρωτότο-
κὸν ἀδελφόν του, καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸν θρόνον·
γυμνώνει σχεδὸν ὅλους τοὺς μουσουλμάνους ἡγεμόνας
τῶν ἐπαρχιῶν του. Νικᾷ, εἰς τὴν μάχην τῆς Νε-
κοπόλεως, τὸν Σιγισμοῦνδον, βασιλέα τῆς Οὐγγα-
ρίας· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς νικᾷται ἀπὸ τὸν Ταρμελά-
νον, ἡγεμόνα Τάρταρον, ὅστις τὸν ἐπῆρεν αἰχμά-
λωτον.

1403. — Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Βαϊαζίτου,
οἱ υἱοὶ του ἐπολέμησαν συναλλήλως διὰ τὴν βα-
σιλείαν. Σολιμάνος Α' χειροτονηθεὶς ἀπὸ τοὺς
Τούρκους βασιλεὺς, ἐφονεύθη πολέμων μὲ τὸν
Μωῦσῆν· καὶ οὗτος ἐξεθρονίσθη ἀπὸ τὸν ἀδελφόν
του Μωάμεθ Α', ὅστις ἐστερέωσε τὸ Οἰθωμανι-
κὸν βασίλειον.

1421. — Ο' υἱὸς του Αμουράτης Β', κυρι-
εύει τὴν Θεσσαλονίκην ἀπὸ τοὺς Ἑνετοὺς, κάμνει
ὑποτελῆ τὸν ἡγεμόνα τῆς Βόσνας· νικᾷται ἀπὸ
τὸν Οὐνιάδην, καὶ ἀναγκάζεται νὰ σηκώσῃ τὴν πο-
λιορκίαν τοῦ Βελιγραδίου, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν εἰ-

ρήνην· ὁ Σουλτάνος μετ' ὀλίγον ἐνικήθη, εἰς μάχην εἰς τὴν Βάρναν τῆς Βουλγαρίας, ὅπου οἱ Οὐγγροὶ κατεκόπησαν, καὶ ἔχασαν τὸν βασιλέα των Λαδίσλαον. Διάδοχός του εἶναι ὁ υἱός του Μωάμεθ, ὁ Β'.

1451. — Μωάμεθ ὁ Β', κυριεύει τὴν Κωνσταντινούπολιν, τὴν Τραπεζοῦντα, καὶ σχεδὸν διακοσίας πόλεις, καὶ ἀφανίζει ὁλότελα τὸ βασίλειον τῶν Ἑλλήνων.

1481. Βαϊαζίτης Β', κυριεύει πολλοὺς τόπους τῶν Ἑνετῶν. Ἐνικήθη δύο φοραῖς ἀπὸ τῶν Σουλτάνων τῶν Μαμλούκων τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐξεθρονίσθη ἀπὸ τὸν Α', Σελίμ, τὸν τρίτον υἱόν του, ὅστις ἐφόνευσε τοὺς δύο τοῦ ἀδελφούς.

Σελίμ ὁ Α', ἐνικήθη ἀπὸ τοὺς Πέρσας· ἀλλ' εἰς τοὺς 1517, κυριεύει ὅλην τὴν Αἴγυπτον, τὴν ὁποίαν ἐκρατοῦσαν οἱ Μαμλοῦκοι, ὑποκείμενοι εἰς τὸν περίφημον Σαλαδῖνον· τὴν κατέστησεν ἐπαρχίαν τοῦ βασιλείου του.

Οὕτως ἐτελείωσεν ἡ ἐξουσία τῶν Μαμλούκων εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἀφοῦ διήρκεσε σχεδὸν 267 χρόνους, ἤγουν ἀπὸ τὸν θάνατον τοῦ Σαλαδῖνου, ὅστις ἠχμαλώτευσεν τὸν ἅγιον Λουδοβίκον.

1520. — Διάδοχος τοῦ Α', Σελίμ εἶναι ὁ Β', Σολιμάνος· ἐνίκησε τοὺς Οὐγγρούς· σιμὰ εἰς τὸ Μοχάτ, ἐκυρίευσεν τὸ Βελιγραδ, τὴν νῆσον τῆς Ρόδου, καὶ τῆς Χίου, ἧτις ἦτον τῶν Γενουησίων.

Σελίμ ὁ υἱός καὶ διάδοχος του, ἐκυρίευσεν τὴν Κύπρον.

1574. — Τοῦτον διαδέχεται Ἀμουράτης ὁ Γ', ἐπνίξε τοὺς πέντε ἀδελφούς του· ἐνικήθη εἰς τὴν Περσίαν καὶ Οὐγγαρίαν, καὶ ἀποθνήσκει ἀπὸ

λύπην διὰ τὴν ἐπανάστασιν τῶν ἰγιανιτσάρων, καὶ οἱ Βοϊβόδαι τῆς Τρανσυλβανίας ἦτον ἐξίσου ἄσωτος καὶ σκληρός.

1595. — Μωάμεθ Γ', παρομοίως αἰμοβίρος, ἀλλὰ πλέον ἀπαθῆς ἀπὸ τὸν προκάτοχόν του, ἐφόνευσε τοὺς ἀδελφούς του εἰς τὸ διάστημα τῆς βασιλείας του. Οἱ Χριστιανοὶ ἠλευθέρωσαν ἀπὸ τὸν ζυγὸν τῶν Μουσουλμάνων τὴν Μολδαυίαν, τὴν Βλαχίαν, καὶ τὴν Τρανσυλβανίαν.

1605. — Ἀχμέτης Α', υἱὸς καὶ διάδοχος τοῦ Γ' Μωάμεθ, ἔκτισε τὸ τζαμί, τὸ ὁποῖον φαίνεται εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Τίποτε σημειώσεως ἀξίον δὲν εἶναι εἰς τὸν καιρὸν τῆς βασιλείας τοῦ Α', Μουσταφᾶ, τοῦ Β', Οσμάν, τοῦ Δ', Ἀμουράτ, πλὴν ὅτι ὁ τελευταῖος οὗτος ἐκυρίευσεν τὸ Βαγδάτιον ἀπὸ τοὺς Πέρσας.

Ἰβραΐμ, Τρίτος υἱὸς τοῦ Ἀχμέτ, κυριεύει τὴν Κυδωνίαν τῆς Κρήτης ἀπὸ τοὺς Ἐνετούς· αἱ ἀσέλγειαί καὶ τυραννίαι του ἐπροξένησαν τὸν θάνατόν του οἱ ἀξιοματικοὶ του τὸν ἐπνιζαν.

1640. — Μωάμεθ Δ', υἱὸς τοῦ Ἰβραΐμ, ἐνικήθη διὰ θαλάσσης ἀπὸ τοὺς Ἐνετούς, καὶ διὰ ξηρᾶς ἀπὸ τοὺς Γάλλους ἠνωμένους μὲ τοὺς Αὐστριακούς. Ἦτον δὲ στρατηγὸς ὁ Μοντεκουκούλης· κυριεύει ὁμῶς τὴν Κρήτην, ἀφοῦ ἔχασε πολὺ στράτευμα, νικάται εἰς τὸν Μοσχάτς ἀπὸ τὸν ἡγεμόνα τῆς Λαρβραίνης, καὶ οἱ Τοῦρκοι τὸν ἐξεθρόνισαν.

1687. — Ἄντ' αὐτοῦ γίνεται ὁ Γ', Σολιμάν ὁ ἀδελφός του, βασιλεύει τέσσαρας χρόνους, πάντοτε εἰς πόλεμον, πότε νικῶν, καὶ πότε νικώμενος.

1691. — Τὸ βασιλείον τοῦ Β', Ἀχμέτη, τοῦ διαδόχου του, εἶναι ἥσυχον. Μετὰ τοῦτον, βασιλεύει Μουσταφᾶς ὁ Β', υἱὸς τοῦ Δ', Μωάμεθ· κινεῖ πάλιν τὸν πόλεμον. Ἐνικήθη ἀπὸ τὸν Πρίγγιπα Εὐγένιον, καὶ ἠναγκάσθη νὰ κάμη δυστυχῆ εἰρήνην· ἐξεθρονίσθη, καὶ ὁ λαὸς ψηφίζει τὸν ἀδελφόν του Γ', Ἀχμέτην.

1703. — Ὁ Γ', Ἀχμέτης κυριεύει τὴν Πελοπόννησον ἀπὸ τοὺς Ἐνετούς· ὁ αὐτοκράτωρ Κάρολος Δ'· κυριεύει ἀπὸ αὐτὸν τὸ Βελιγραδ, καὶ τὸ Τεμισβάρ. Κάμνει ἔνδοξον εἰρήνην μὲ τὴν Περσίαν· νικάται ἀπὸ τὸν Σχιάχ Θαμάς, ὅστις εἶχεν ἀρχίσει πάλιν τὸν πόλεμον, καὶ ἐδοκίμασεν, ὅσα καὶ ὁ προκατόχος του, ἐξεθρονίσθη.

1730. — Ἐκηρύχθη ὁ Ε', Μωάμεθ υἱὸς τοῦ Β', Μουσταφᾶ· χάνει τὴν Γεωργίαν, τὰς δύο Ἀρμενίας, καὶ ἄλλους τόπους, τοὺς ὁποίους ἐκυριεύσεν· ὁ Θαμάς Κουλικάν ὁμῶς ἀναγκάζει τὸν Δ', Κάρολον νὰ στρέψῃ εἰς αὐτὸν τὸ Βελιγραδ, τὴν Σερβίαν, καὶ τὴν Βλαχίαν· ἐβασίλευσεν 24 χρόνους, καὶ ἀφῆκε διάδοχον τὸν ἀδελφόν του Ὀσμάν Γ', ὅστις ἀπέθανε τὸν τρίτον χρόνον τῆς βασιλείας του.

1757. — Μουσταφᾶς ὁ Γ', βασιλεύει εἰρηνικᾶ ἕως τοὺς 1774, ἂν ἐξαιρέσωμεν τὸν πόλεμον τῆς Τουρκίας καὶ Ρωσσίας διὰ τὰς ταραχὰς τῆς Πολωνίας, εἰς τοὺς 1768.

1774. — Τὸν Γ', Μουσταφᾶν διαδέχεται Ἀχμέτης Δ', τὸν αὐτὸν γίνεται ἡ εἰρήνη τοῦ Καῦναρζικίου μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Τουρκίας.

1775. — Ἡ Τουρκία ἀφίνει εἰς τὴν Αὐστρίαν τὴν Βουκοβίαν.

1789. — Βασιλεύει Σελίμ ὁ Γ'.

1790. — Συμμαχία τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Πρωσσίας, ἐναντίον τῆς Ρώσσιας καὶ Αὐστρίας.

Τὸν ἀκόλουθον χρόνον γίνεται συνθήκη εἰς τὸ Σιστόβι μεταξὺ Ρώσσιας καὶ Αὐστρίας· ἡ Αὐστρία ἐπιστρέφει τὸ Βελιγραδῖ, καὶ ὅσα ἐκυρίευσεν.

1792. — Συνθήκη εἰς τὸ Γιάσιον μεταξὺ Ρώσσιας καὶ Τουρκίας.

1798. — Ἡ Τουρκία κηρύττει τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Γαλλίας.

1799. — Ἀφανισμὸς τῶν Τούρκων εἰς τὰ Ἀποκέρια ἀπὸ τῶν Βονοπάρτην.

Τὸν ἀκόλουθον χρόνον ὁ στρατηγὸς Κλέβερ νικᾷ τὸν Βιζίην, σιμὰ εἰς τὴν Αἴγυπτον.

1801. — Εἰρήνη τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Γαλλίας.

1808. — Ἀναιρεῖται ἡ συνθήκη.

Ἐπανάστασις εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν· δολοφονεῖται ὁ Σουλτάν Μουσταφᾶς. Τὸν διαδέχεται ὁ ἀδελφὸς του Μαχμούτης.

1810. — Πόλεμος μετὰ τοὺς Ρώσσους.

1821. — Οἱ Ἕλληνες ἐπαναστατοῦσιν.

1829. — Πόλεμος τῆς Ρώσσιας καὶ τῆς Τουρκίας.

Ἱστορία τῆς Ἀσίας.

Ὁ Ἀυτοκράτωρ τῶν Ρώσσιων, καὶ ὁ Σουλτάνος τῶν Τούρκων ἐξουσιάζουν μέγα μέρος τῆς Ἀσίας.